

**Homilie op de vooravond van het Feest van Driekoningen, de Openbaring des Heren.
In de kerk van Ver-Assebroek (03-01-2026)**

Broeders en zusters,

Vandaag viert de Kerk het feest van ‘de Openbaring van de Heer’, dat we beter kennen als het feest van driekoningen. Vanwaar komt dat feest? Wel, we hoorden het oorspronkelijke verhaal in het evangelie van Matteüs dat we zo net hoorden.

Het verhaal vertelt ons over drie mensen, die geleid worden door een ster, op weg naar het Kerstkind. Uit de verschijnselen van de natuur lezen ze de geboorte af van een bijzonder kind. Wij zijn gewoon ze de “drie koningen” te noemen. Matteüs heeft het niet over “koningen”, maar over “magiërs” die uit het Oosten komen. Ze hebben de ster van de pasgeboren koning van de joden zien opkomen, en ze brengen hem hulde. De eersten die de pasgeboren Messias komen huldigen, zijn dus heidenen. Matteüs zegt ook niet dat er “Wijzen uit het Oosten” komen, zoals we daarnet gehoord hebben, maar “magiërs”. Deze magiërs hielden zich bezig met astrologie, de wetenschap van de betekenis van de sterren. Zij zien in deze bijzondere ster Gods wonderbare tussenkomst in de geboorte van dit kind. De magiërs trekken daaruit een praktische conclusie: zij volgen de door God gegeven wonderster en brengen aan de nieuwe koning der Joden, die tegelijk de Heer der wereld is (Mt 28,18), de passende hulde.

Dat er drie zijn, zegt Matteüs niet, maar dat heeft men afgeleid uit de drie geschenken die ze brengen: “goud, wierook en mirre”. De tekst van Matteüs doet inderdaad denken aan Jesaja 60, waarvan we een stukje hoorden in de eerste lezing: “Alle bewoners van Sjeba trekken naar u toe, ze voeren goud en wierook aan en verkondigen luide de roem van de Heer”. In de traditie vertegenwoordigen de drie wijzen respectievelijk de werelddelen die toen bekend waren: Azië, Europa en Afrika. Dat wil zeggen: Jezus is er voor alle mensen ter wereld, of ze nu geel, blank of zwart zijn.

Matteüs zegt ook dat de mensen verschillend reageren op de geboorte van Jezus. Sommigen aanvaarden hem, anderen verwerpen hem. Het eigenaardige is dat het juist de heidenen zijn die hem aanvaarden, terwijl de joden hem verwerpen. De joden waren nochtans beter voorbereid op de komst van de Messias: ze hadden de Schriften die zijn komst voorspelden. Maar de leiders van Israël, koning Herodes en “alle hogepriesters en schriftgeleerden”, weigeren de pasgeboren koning te erkennen. De joodse priesters en schriftgeleerden helpen de wrede vorst zijn gruwelijke plannen uit te voeren: ze wijzen de plaats aan waar de Messias zal geboren worden, in Betlehem, de stad van David. Maar ze erkennen niet dat de tijd vervuld is en het heil van Israël nabij. Dat sommige religieuze leiders zich onderwerpen aan aardse tirannen en hun doelstellingen verdedigen met valse religieuze argumenten, is niet nieuw: het gebeurde al in de tijd van Jezus, tweeduizend jaar geleden, en het gebeurt helaas ook vandaag nog, niet ver van ons trouwens, op 2000 km. ten Oosten van ons.

En ook Herodes, die door de Romeinen tot heerser over Israël was aangesteld,

aanvaardt Jezus niet. Matteüs beschrijft hem als een sluwe, genadeloze tiran, zoals die telkens weer op het wereldtoneel verschijnt. Ook op vandaag kennen we dat soort heersers, die zich vastklampen aan hun macht. Herodes voelt zich in zijn heerschappij bedreigd door de geboorte van het kind Jezus. Hij ziet er een toekomstige rivaal in. Het is bekend dat Herodes zeer bevreesd was voor troonpretendenten. Hij liet zelfs zijn eigen zonen ter dood brengen uit vrees dat ze hem van de troon zouden stoten! Herodes heeft gelijk wanneer hij denkt dat Jezus een rivaal is, maar dat zal op een geheel andere wijze gebeuren dan hij vermoedt. Jezus zal niet streven naar aards-politieke macht, maar op een of andere manier zal zijn boodschap de “machtigen onttronen”. Hij zal immers een rijk vestigen waar niet macht en corruptie heersen, maar liefde en rechtvaardigheid. Tot op de huidige dag voelen tirannen zich bedreigd door mensen die een nieuwe orde van rechtvaardigheid en liefde willen brengen.

In tegenstelling hiermee zijn de drie wijzen uit het verre Oosten op zoek naar Jezus, ze verlaten hun eigen huis en streek om dat kind te zien, het te erkennen als het licht der wereld, en het hun hulde te brengen.

Broeders en zusters, we dienen ons af te vragen: wat betekent dit feest van driekoningen voor ons?

Gaan wij soms nog op zoek naar Jezus zoals de wijzen uit het Oosten?

Verwachten wij dat Jezus ons licht en wijsheid brengt?

Welk geschenk hebben we bereid voor het kind Jezus? In deze kersttijd geven we graag geschenken aan elkaar, maar welk geschenk geven we aan Jezus?

Aanvaarden wij dat Jezus licht is voor alle volkeren en stellen wij ons zoals Maria open voor vreemdelingen die op onze weg komen?

Broeders en zusters, in Jezus is het licht der wereld verschenen, de stralende morgenster, die een rijk brengt van vrede en rechtvaardigheid, van liefde en goedheid. Hij wil dat licht laten stralen voor alle mensen, ook voor mij, voor ieder van ons, ook als het soms duister is. Dat is dan ook mijn wens voor het nieuwe jaar: dat Jezus ook aan jou mag verschijnen, dat zijn licht je oog verlicht en je hart verwarmt. Amen.

Adelbert Denaux, pr.